

Samen feest

Tradities komen en gaan met de bewoners en met het opgroeien en uitvliegen van de kinderen. 30 jaar geleden gingen alle gezinnen samen dauwtrappen en daarna een barbecue, betaald uit het oud-ijzer geldpotje. Op 137 werden verjaardagen soms groots gevierd en was de hele straat welkom. Tijdens 3e kerstdag werden de restjes drank en eten op straat genuttigd bij een vuurton. Soms is er een trouwfeest of 50e verjaardag. Sommige nieuwe bewoners geven een intrekkefsfeestje. En sinds een jaar of vijf doet de straat mee aan Burendag.

Noaberschap in het Rode Dorp

- . Krentewegge bij geboorte
- . Aanzeggen bij overlijden
- . Intrekkefsmaal
- . Hulp bij bouwen of verbouwen
- . Bijstaan bij ziekte
- . Gereedschap en werktuigen delen
- . Zelfgemaakte of zelfgekweekte producten delen
- . Helpen bij een bruiloft
- . Goede raad
- . Oprechte interesse
- . Auto's delen
- . Een kopje koffie

Burenruzie

Er wordt natuurlijk wél geroddeld. Sommige verhalen kunnen niet gepubliceerd worden, want de betrokkenen leven nog of wonen nog in de straat, maar ernstig geweld en criminaliteit is er niet en is er nooit geweest. Allemaal brave burgers in het Rode Dorp? Nou dat ook weer niet helemaal.

De huisjes zijn gehorig, de tussenmuur is halfsteens, dus lawaai van klussen, schreeuwende kinderen en muziek komen hard binnen. Ook een vurig liefdesleven is goed te horen aan de andere kant van de muur.

Niet iedereen vindt elkaar aardig. Een enkele keer gaat het zo ver dat bewoners elkaar niet meer groeten op straat. Niet fijn, maar gelukkig blijft het daar meestal bij.

Er hebben bewoners gewoond met psychische problemen. De andere bewoners hebben daar meestal wel begrip voor en proberen medemenselijk te zijn, maar het vraagt soms ook wel wat van je geduld en incasseringsvermogen als je er naast woont.

Oude bewoners vertellen dat er vroeger meer saamhorigheid in de straat was. Maar als je je meer met elkaar bemoeit zou er ook meer verkeerd kunnen gaan. Uit de verhalen werd niet duidelijk of er vroeger meer of minder ruzie was.

